

**Column Radio Swammerdam
5 december 2021**

Voor het programma met Laurens ten Kate

Door Milan Teunissen van Manen

Het is koud, de vingers zijn stijf
Het is weer tijd voor het jaarlijks tijdverdrijf
Een periode om elkaar van alles te schenken
Maar dan moet je eerst nog iets leuks om te geven, bedenken...

Want dit jaar wilde de Sint iets speciaals geven
Iets wat voor de rest van ons leven zou blijven kleven
Niet weer het kopen, kopen, kopen, van al die oppervlakkige troep
Of genoeg nemen met je misselijk maken van al die chocolade en snoep

Nee, liever iets dat bijdraagt aan je bestaan,
Maar even in alle eerlijkheid,
Dat is zo makkelijk nog niet gedaan,
In het tijdperk van de epistème van onzekerheid

Leven in het discours van de zelfreflectie
Iedereen, elk object, onder strenge inspectie
En alsnog weet niemand weet wie zij is
Besepte de Sint met grote ergernis.

Want om jezelf te kunnen observeren
Moet je ruimte tussen subject en object creëren.
Juist door die afstand, tot grote spijt,
Raak je jezelf langzamerhand kwijt.

De Sint wilde het bijna opgeven,
het heeft toch geen zin,
om zingeving te geven,
het is onzin, waanzin, maar desalniettemin...

Maar toch...misschien is juist dat te schenken,
De Sint besepte het opeens: het is historisch denken!
He cadeau van het verleden collectief,
Het cadeau van een nieuw perspectief.

Misschien ook wel de remedie tegen alsmaar meer
Plus zijn we door deze nieuwe crisis wéér allemaal skeer
Perfect! Dacht de Sint, diep in gedachten
Perfect om al dat epistemisch geweld wat te verzachten...

Ga maar het maar snel uitpakken, want bij deze

Geeft de Sint je de confrontatie met het verleden
Het besef van de afhankelijkheid van ons wezen
en een uitnodiging tot het ondervragen van hedendaagse vanzelfsprekendheden

Hiermee omarm je de onzekerheid van ons bestaan,
En dat is vaak moeilijk om te ondergaan,
Maar geloof mij, het zinvolste cadeau dat in je schoen kan belanden,
Is de uitnodiging om in het diepe springen zonder te weten waar we landen.